

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/130/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6622203094
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2026:6622203094.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Mikulaja a sudcov JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX/XX, XXX XX D., zast.: Viktória Hellenbart advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Martina Rázusa 146/23, 984 01 Lučenec proti žalovanej: C. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX/XX, XXX XX D., zast.: JUDr. Erika GOLSKÁ advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom F. G. C. X, XXX XX H., o zaplatenie 3.560,- EUR s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Lučenec zo dňa 08. septembra 2025, č. k. 16C/94/2022 – 405 v spojení s opravným uznesením zo dňa 29. decembra 2025, č. k. 16C/94/2022 – 465, takto

rozhodol:

I. Odvolanie žalovanej voči výroku II. rozsudku Okresného súdu Lučenec zo dňa 08. septembra 2025, č. k. 16C/94/2022 – 405 v spojení s opravným uznesením zo dňa 29. decembra 2025, č. k. 16C/94/2022 – 465 **o d m i e t a**.

II. Rozsudok Okresného súdu Lučenec zo dňa 08. septembra 2025, č. k. 16C/94/2022 – 405 vo výrokoch I. a III. v spojení s opravným uznesením zo dňa 29. decembra 2025, č. k. 16C/94/2022 – 465 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

Konanie v prvej inštancii

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že: „I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1.882,80 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 962,10 EUR od 13.04.2022 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,25% zo sumy 920,70 EUR od 15.09.2023 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

II. V prevyšujúcej časti istiny vo výške 1.677,20 EUR a príslušenstva súd žalobu zamietla.

III. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.“

2. Okresný súd tak rozhodol o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia istiny 2.000,- EUR z titulu výlučného užívania nehnuteľnosti za obdobie od 01.12.2020 do 31.07.2020 a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľnosti zapísaných na LV č. XX, okres H., obec D., kat. úz. D. ako pozemok parc. reg. I. B. XXX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere 284 m², parc. reg. I. B. XXX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere 34 m², parc. reg. I. B. XXX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere 65 m², parc. reg. I. B. XXX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere 409 m², parc. reg. I. B. XXX/X zastavaná plocha a nádvorie o výmere 83 m² (ďalej len „nehnuteľnosti“), stavba - rodinný dom súp. č. XX na parc. č. XXX/X, stavba – rodinný dom súp. č. XX na parc. č. XXX/X a parc. č. XXX/X (ďalej len „rodinný dom č. XX a rodinný dom XX“), s výškou spoluvlastníckeho podielu pod B7 – 1 z celku. Žalovaná je podielovou spoluvlastníčkou s výškou spoluvlastníckeho podielu XX/XXX, t. j. 1 z celku. Žalovaná mu neumožňuje užívanie nehnuteľnosti a rodinných domov č. XX a XX vo výške jeho spoluvlastníckeho podielu, a to napriek jeho písomným výzvam a žiadostiam.

3. Okresný súd uznesením zo dňa 09.11.2023 spojil konania vedené na súde prvej inštancie pod sp. zn. 16C/94/2022 a 10C/80/2023 na spoločné konanie s tým, že konania budú vedené pod sp. zn. 16C/94/2022. K spojeniu došlo z dôvodu, že žalobca sa pôvodne návrhom na vydanie platobného rozkazu v rámci upomínacieho konania prostredníctvom kauzálne príslušného súdu – Okresný súd Banská Bystrica domáhal voči žalovanej zaplata sumy 1.560,- EUR s príslušenstvom titulom bezdôvodného obohatenia za užívanie nehnuteľností a stavieb rodinných domov žalovanou za ďalšie obdobie od 01.08.2022 do 31.08.2023.

4. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania a právneho posúdenia podľa § 137 ods. 1, 2, § 139 ods. 2, 3, § 451 ods. 1, 2, § 456, § 457, § 458 ods. 1, 2, § 489 a § 563 zákona č. 40/1964 Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Nepovažoval za sporné, že strany sporu sú podielovými spoluvlastníkmi vyššie špecifikovaných nehnuteľností, a to žalobca v podiele 1 z celku a žalovaná v 1 z celku. Sporné bolo to, či žalovaná bráni žalobcovi v užívaní nehnuteľností nad rámec jeho spoluvlastníckeho podielu. Túto skutočnosť žalovaná však vyvrátila vo svojom vyjadrení zo dňa 14.11.2022, kde uviedla, že žalobcovi bráni v užívaní rodinných domov č. XX a XX. Svoje konanie odôvodňovala tým, že ide o rodičovské domy jej zomrelého manžela, v ktorých sú uložené veci patriace jeho rodičom, ktoré sa snaží chrániť pred odcudzením zo strany žalobcu, ktorý sa v mesiaci 08/2022 pokúsil do predmetných rodinných domov vládať. Žalobca do rodinných domov súpr. č. XX a XX nemá prístup, nakoľko mu žalovaná nedala kľúče a vstup do predmetných nehnuteľností mu neumožnila. Uviedol, že ak podielový spoluvlastník nehnuteľnosti užíva spoločnú vec nad rámec svojho spoluvlastníckeho podielu (tzv. nadužívanie) bez toho, aby s ostatnými spoluvlastníkmi uzavrel nájomnú zmluvu alebo sa dohodol o užívaní spoločnej veci nad rámec svojho spoluvlastníckeho podielu, získava bezdôvodné obohatenie. Okresný súd tak posúdil žalobcom uplatnený nárok ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. V konaní bola medzi stranami sporná výška bezdôvodného obohatenia, a preto súd na návrh nariadil znalecké dokazovanie. Znalčka v znaleckom posudku č. 58/2025 stanovila všeobecnú hodnotu nájmu za stavby a pozemky v rozhodnom období od 01.12.2020 do 31.07.2022 sumou 2.597,96 EUR za stavby a sumou vo výške 1.250,42 EUR za pozemky, spolu 3.848,38 EUR. Po prepočte na spoluvlastnícky podiel žalobcu 1 z celku všeobecná hodnota nájmu nehnuteľnosti za uvedené obdobie predstavovala sumu 962,095 EUR. Za obdobie od 01.07.2022 do 31.08.2023 stanovila znalčka všeobecnú hodnotu nájmu za stavby a pozemky 2.756,16 EUR za stavby a sumou 926,64 EUR za pozemky, teda spolu 3862,80 EUR. Po prepočte na spoluvlastnícky podiel žalobcu tak všeobecná hodnota nájmu nehnuteľnosti predstavovala sumu 920,70 EUR.

5. Žalobca voči záverom znaleckého posudku nevzniesol námietky. Žalovaná žiadala doplniť dokazovanie výsluchom znalkyne, ktorý sa uskutočnil dňa 06.08.2025. Pri výsluchu sa prostredníctvom ďalších otázok a predloženia listinných dôkazov snažila spochybniť závery znaleckého posudku, čím sledovala doplnenie dokazovania nad rámec už položených otázok. Súd uviedol, že žalovaná mala možnosť položiť znalkyňi otázky, avšak túto možnosť nevyužila. Okresný súd s prihliadnutím na sudcovskú koncentráciu konania na tieto prostriedky procesnej obrany neprihliadol a doplnenie znaleckého dokazovania nepripustil. K tvrdeným výdavkom, ktoré žalovaná a jej rodinní príslušníci vynaložili na nehnuteľnosti, uviedol, že tieto mala uplatniť formou vzájomnej žaloby.

6. Okresný súd tak priznal žalobcovi náhradu za užívanie spoločnej veci v rozsahu jeho spoluvlastníckeho podielu 1 z celku po zaokrúhlení 1.882,80 EUR (962,095 EUR + 920,70 EUR). V prevyšujúcej časti žalobu zamietol ako nedôvodnú.

7. Vo vzťahu k nároku na úrok z omeškania konštatoval, že splatnosť bezdôvodného obohatenia nebola medzi stranami sporu dohodnutá. Zo spisu vyplynulo, že žalobca vyzval žalovanú na vydanie bezdôvodného obohatenia listom zo dňa 31.03.2022 (ďalej len „výzva“), avšak nebolo preukázané, kedy bola výzva doručená. Keďže žalovaná na výzvu reagovala listom zo dňa 12.04.2022, musela byť výzva žalovanej doručená najneskôr v tento deň. Nakoľko vo výzve nebola určená lehota na plnenie, žalovaná sa dostala do omeškania 13.04.2022. V prípade rozšírenej časti žaloby sa žalovaná dostala do omeškania nasledujúci deň po doručení žaloby, teda 15.09.2023 (vo veci pôvodne vedenej pod sp. zn. 10C/80/2023). Z tohto dôvodu priznal žalobcovi zákonný úrok z omeškania od 13.04.2022 vo výške 5 % ročne a od 15.09.2023 vo výške 9,25 % ročne.

8. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania vzhľadom na približne rovnaký úspech oboch strán sporu.

Odvolanie

9. Žalovaná podala odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie v zákonnej lehote. Odvolanie odôvodnila dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), e), f) a h) CSP. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok

okresného súdu zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie a rozhodnutie, a aby jej v prípade úspechu priznal náhradu trov odvolacieho konania.

10. Uviedla, že žalobca mal vždy prístup k predmetným pozemkom, nakoľko býva v susednom rodinnom dome a mal vedomosť o tom, že bránička a brána k nehnuteľnostiam sa nikdy nezamykali. Poukázala aj na to, že zo strany žalobcu došlo k odstráneniu oplotenia bez súhlasu žalobkyne, od ktorého momentu tvorili predmetné nehnuteľnosti jeden funkčný celok. Žalobca mohol užívať nehnuteľnosti, pričom objektívne nebol schopný tieto užívať, nakoľko sa dlhodobo zdržiava v zahraničí.

11. Čo sa týka stavieb rodinných domov č. XX a XX, uviedla, že po začatí konania umožnila žalobcovi ich užívanie, ale ani o to nemal žalobca záujem. Rovnako nebol objektívne schopný tieto rodinné domy užívať z dôvodu jeho dlhodobého pobytu v zahraničí. Nestotožnila sa s právnym posúdením súdu prvej inštancie, že nie je podstatný dôvod, pre ktorý žalobca rodinné domu neužíval. Bola toho názoru, že žalobca nemá reálny záujem nehnuteľnosti a rodinné domy č. XX a XX užívať, ale chce získať len finančný prospech. Rovnako bolo potrebné zvážiť aj objektívne možnosti užívania rodinných domov č. XX a XX žalobcom.

12. Taktiež namietala priznanie nároku na zákonné úroky z omeškania, ktoré si žalobca uplatnil len písomným podaním zo dňa 31.03.2022, a to za obdobie od 01.12.2020 do 31.03.2022.

13. Nestotožnila sa so závermi znaleckého posudku, keďže znalkyňa nezohľadnila skutočnosť, že pozemok parcela č. XXX/X, na ktorom je čiastočne postavený rodinný dom č. XX, patrí do jej výlučného vlastníctva. Rovnako neboli zohľadnené náklady, ktoré žalovaná vynaložila na udržiavanie a náklady spojené s vlastníctvom nehnuteľností a rodinných domov s. č. XX A. XX.

Vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovanej

14. Žalobca uviedol, že žiaden z odvolacích dôvodov nie je daný. Navrhol potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny a priznať mu 100 % trov odvolacieho konania.

Odvolacia replika žalovanej

15. Žalovaná zotrvala na podanom odvolaní ako aj odvolacom návrhu.

Odvolacia duplika žalobcu

16. Žalobca zotrval na svojom stanovisku. Poukázal na neprípustnosť odvolania voči výroku II. rozsudku a vyjadril sa ku všetkým odvolacím dôvodom žalovanej. Podľa neho okresný súd správne vychádzal zo znaleckého posudku a správne právne posúdil vec.

Právne posúdenie odvolacím súdom

17. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP a odvolanie žalovanej proti výroku II. rozsudku okresného súdu podľa § 386 písm. b) CSP odmietol a zároveň rozsudok okresného súdu v rozsahu výrokov I. a III. podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP zrušil a vec podľa ust. § 391 ods. CSP mu v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

18. Po predložení veci odvolaciemu súdu tento zistil, že v záhlaví rozsudku je nesprávne uvedené miesto pobytu žalobcu a žalovanej „D.“, pričom takáto obec neexistuje a existuje iba D.. Z uvedeného dôvodu okresný súd vydal dňa 29.12.2025 opravné uznesenie, ktorým opravil túto chybu v písaní v záhlaví rozsudku a následne opätovne vec predložil odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní žalovanej.

19. Žalovaná v odvolaní napadla rozsudok okresného v celom rozsahu, čo vyplýva aj a z obsahu jej odvolacieho návrhu, a teda predmetom odvolania bol aj výrok rozsudku okresného súdu, ktorým súd prvej inštancie nevyhovел žalobe a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Oprávneným subjektom na podanie odvolania je strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané. Pod stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, sa rozumie strana sporu, ktorá rozhodnutím súdu prvej inštancie utrpela formálnu ujmu. Podstatné je porovnanie výsledku sporu s nárokom uplatneným žalobcom v žalobe, nie subjektívne presvedčenie strany konania o dôsledkoch vyplývajúcich pre ňu z rozhodnutia súdu prvej inštancie. Je tak zrejmé, že oprávneným subjektom na podanie odvolania nie je strana sporu, ktorá nebola rozhodnutím súdu prvej inštancie dotknutá na svojich právach. Nakoľko výrokom II. okresný súd zamietol žalobu v prevyšujúcej časti istiny vo výške 1.677,20 EUR spolu s príslušenstvom, tak tento výrok bol v prospech žalovanej a v neprospech žalobcu, ktorý na rozdiel od žalovanej by bol oprávnený podať voči tomuto výroku odvolanie. Nakoľko však odvolanie voči výroku II. podala žalovaná, tak táto evidentne nie je oprávneným subjektom na podanie odvolania voči tomuto výroku, preto odvolací

súd odvolanie žalovanej voči výroku II. rozsudku okresného súdu odmietol ako podané neoprávnenou osobou podľa § 386 písm. b) CSP.

20. Následne odvolací súd preskúmal rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd prvej inštancie čiastočne vyhovel žalobe žalobcu (I. výrok) v spojení so závislým výrokom o trovách konania (III. výrok) a dospel k záveru, že v tejto časti je odvolanie žalovanej dôvodné.

21. Predmetom sporu je nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia, nakoľko ako podielovému spoluvlastníkovi mu je bránené v užívaní nehnuteľnosti a stavieb rodinných domov č. XX a XX zo strany žalovanej. V konaní aj s ohľadom na dôvod, pre ktorý bolo konanie na súde prvej inštancie prerušené (t. j. do právoplatného skončenia konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 13C/53/2022 – žaloba na obnovu konania, ktorým malo dôjsť k obnove konania týkajúceho sa vlastníckych vzťahov k sporným nehnuteľnostiam), nebolo sporné, že žalobca a žalovaná sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností a rodinných domov č. XX a XX.

22. Okresný súd správne právne posúdil, že v prípade nadužívania spoluvlastníckeho podielu jedným z podielových spoluvlastníkov dochádza na strane tohto podielového spoluvlastníka k vzniku bezdôvodného obohatenia. Bezdôvodné obohatenie v takomto prípade vzniká tým, že spoluvlastník prijíma úžitkovú hodnotu k spoločnej veci vo väčšom rozsahu, než zodpovedá jeho spoluvlastníckemu podielu. Obsahom spoluvlastníckeho práva je okrem iného aj oprávnenie spoluvlastníka vec užívať, pričom spoluvlastníci majú možnosť sa dohodnúť na tom ako budú spoločnú vec užívať. Je potrebné si uvedomiť, že spoluvlastnícky podiel je vyjadrením vzťahu spoluvlastníka k veci a nejde o reálne vymedzený podiel na veci tak, aby bolo zrejmé, ktorému spoluvlastníkovi ktorá časť spoločnej veci patrí. Uvedené je možné len v prípade, ak je vec deliteľná, a to pri zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva. Právo podielového spoluvlastníka na náhradu za to, že neužíva spoločnú vec v rozsahu svojho spoluvlastníckeho podielu v spojení s § 123 OZ vzniká len vtedy, ak vec užíva iný spoluvlastník a zároveň mu bráni v užívaní jeho spoluvlastníckeho podielu.

23. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žalovaná užíva stavby rodinného domu č. XX a XX, pričom zároveň žalobcovi neumožňuje (čo sa týka za obdobie uplatneného nároku žalobcom) ani vstup do týchto stavieb. Odvolací súd poukazuje na to, že obsahom práva užívať neznamená výlučne len to, že rodinné domy by žalovaná užívala na bývanie. V konaní bolo preukázané, že žalovaná síce rodinné domy neobýva, keďže býva na inej adrese, avšak tieto užíva tým spôsobom, že v nich má uskladnené huteľné veci, ktoré kedysi patrili jej pozostalému manželovi. Žalovaná užíva tieto stavby, pričom ako jediná má k nim prístup, keďže má od nich kľúče, ktoré odmietla poskytnúť žalobcovi. Podľa názoru odvolacieho súdu je tak preukázané, že žalovaná nielenže bráni žalobcovi v užívaní stavieb rodinných domov č. XX a XX, ale zároveň ich užíva nad svoj spoluvlastnícky podiel.

24. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by žalovaná užívala a zároveň aj bránila v užívaní nehnuteľností (t. j. pozemkov) žalobcovi. Žalobca býva v susediacom rodinnom dome s. č. XX, pričom v roku 2010 odstránil plot, ktorý oddeľoval tieto nehnuteľnosti, za čo bol uznaný za vinného z priestupku proti majetku a bola mu uložená sankcia – pokarhanie. Rovnako v konaní nebolo sporné, že vstup na nehnuteľnosti nebol uzamknutý, preto žalovaný mohol nehnuteľnosti v rozsahu svojho spoluvlastníckeho podielu užívať. Okresný súd tak nesprávne posúdil nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia vo vzťahu k nehnuteľnostiam, keďže v tomto smere nebol z ich užívania nijako vylúčený, pričom okresný súd túto skutočnosť nijako nezohľadnil a pri určení výšky bezdôvodného obohatenia vychádzal zo záverov znaleckého posudku aj vo vzťahu k týmto nehnuteľnostiam a žalobcovi priznal nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia aj k nim.

25. Vo vzťahu k záverom znaleckého posudku podľa názoru odvolacieho súdu žalobkyňa v konaní spochybnila jeho správnosť o výške obvyklého nájmu za stavby rodinného domu č. XX a XX. Znalkyňa totiž pri svojom výsluchu sama pripustila, že v prípade parcely registra I. D. B. XXX/X kat. úz. D., ktorá je vo výlučnom vlastníctve žalovanej, a na ktorej je postavená časť rodinného domu č. XX, by mohlo dôjsť k prepočítaniu všeobecnej hodnoty. Samotná skutočnosť, že žalovaná neprekladala otázky pre znalca, nebola podstatná, keďže dôkazné bremeno ohľadne prípadnej výšky bezdôvodného obohatenia zaťažovalo žalobcu, keďže jeho výška bola v konaní sporná. Z obsahu spisu pritom vyplýva, že žalovaná už vo vyjadrení k žalobe, ale aj v odpore proti platobnému rozkazu sp. zn. 10Up/1430/2023 poukázala, že je výlučnou vlastníčkou tejto parcely, čím spochybňovala výšku žalobcom uplatneného nároku. Súd prvej inštancie mal vedomosť o tejto skutočnosti, a preto mu nič nebránilo v tom, aby korigoval otázky pre znalkyňu, nakoľko bolo zjavné, že stavba rodinného domu č. XX čiastočne stojí na pozemku vo výlučnom vlastníctve žalovanej. Podľa názoru odvolacieho súdu potom súd prvej inštancie vychádzal z metodicky nesprávneho a neúplného znaleckého posudku a jeho skutkové závery sú v tejto časti nesprávne.

26. Taktiež súd nesprávne právne posúdil aj tzv. kompenzačnú námietku žalovanej, ktorá tvrdila, že vynaložila určité náklady na údržbu a spojené s vlastníctvom nehnuteľností. V danom prípade išlo

o procesnú obranu žalovanej a nie o vzájomnú žalobu podľa § 147 CSP, keďže z obsahu jej námietok nevyplývalo, že by si voči žalobcovi uplatnila pohľadávku, ktorá by mala prevyšovať žalobcom uplatnený nárok. Aj v tomto smere okresný súd nesprávne právne posúdil vznesenú námietku žalovanej, ktorú podriadil pod vzájomnú žalobu bez toho, aby skúmal, či sa nejedná o procesnú obranu žalovanej s ohľadom na výšku uplatnenej pohľadávky žalovanou.

27. Odvolanie žalovanej smerovalo aj voči príslušenstvu, t. j. k priznaným zákonným úrokom z omeškania. Okresný súd priznal žalobcovu nárok na úroky z omeškania najprv za obdobie od 01.12.2020 do 31.07.2022 zo sumy 962,10 EUR vo výške 5% ročne od 13.04.2022 a následne zo sumy 920,70 EUR za obdobie od 01.08.2022 do 31.08.2023 vo výške 9,25% od 15.09.2023. Konštatoval, že žalobca výzvou vyzval žalovanú na vydanie bezdôvodného obohatenia, avšak nepreukázal jej doručenie. Na druhej strane mal za preukázané, že žalovaná reagovala na výzvy listom zo dňa 12.04.2022, a preto v tento deň bola žalovanej výzva najneskôr doručená a nasledujúci deň sa dostala do omeškania. Okresný súd síce správne konštatoval, že výzva bola žalovanej doručená najneskôr dňa 12.04.2022, keďže na túto reagovala svojim listom, avšak opomenul potom bližšie skúmať obsah samotnej výzvy. Z výzvy totiž vyplýva, že žalobca vyzval žalovanú na vydanie náhrady za užívanie v lehote od 15.04.2022. Ak teda výzva bola doručená do dispozičnej sféry žalovanej pred uplynutím lehoty určenej v samotnej výzve na plnenie, nemohla sa žalovaná dostať do omeškania skôr ako jej uplynutím. Taktiež za druhé obdobie, za ktoré si žalobca uplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia od 01.08.2022 do 31.08.2023, síce správne konštatoval, že v tomto prípade absentovala akákoľvek výzva žalobcu určená žalovanej na dobrovoľné plnenie, avšak nesprávne ustálil okamih, kedy sa dostala žalovaná do omeškania. Z dôvodu absencie výzvy súd prvej inštancie správne vychádzal z doručenia žaloby žalovanej v rámci upomínacieho konania, avšak v zmysle § 563 OZ a ustálenej judikatúry sa žalovaná dostala do omeškania až v deň nasledujúci po dni doručenia žaloby (v danom prípade platobného rozkazu) a nie hneď v deň nasledujúci po jeho doručení, ako to ustálil súd prvej inštancie. Dňa 14.09.2023 bol žalovanej doručený platobný rozkaz a v nasledujúci deň, t. j. 15.09.2023, bola žalovaná povinná plniť. Ak neplnila, tak do omeškania sa dostala nasledujúci deň, t. j. najskôr dňa 16.09.2023.

28. Vo vzťahu k námietke žalovanej týkajúcej sa toho, či žalobca chce alebo nechce užívať, resp. či je vôbec schopný nehnuteľnosti a stavby rodinných domov č. XX a XX, nebola v danom prípade opodstatnená, nakoľko je to právo vlastníka veci a nie jeho povinnosť. Uvedená námietka by mohla byť opodstatnená len v prípade úvah o súlade uplatneného nároku s dobrými mravmi.

29. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že napadnuté rozhodnutie okresného súdu, ktorým bolo žalobe čiastočne vyhovené, je zaťažené podstatnými vadami konania a nesprávnym právnym posúdením veci. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. a aj v závislom výroku o trovách konania – výrok II. podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP zrušil a vec vrátil okresnému súdu v tejto časti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 391 ods. 1 CSP.

30. V ďalšom konaní súd prvej inštancie opätovne posúdi žalobcom uplatnený nárok, avšak už len v rozsahu, ktorým bol rozsudok okresného súdu zrušený, t. j. v sume 1.882,80 EUR s príslušenstvom, pričom bude skúmať rozsah, v ktorom by mal byť žalobca vylúčený z možnosti užívania nehnuteľností a stavieb rodinných domov č. XX A. XX. Zároveň bude potrebné, aby sa vysporiadal s kompenzačnou námietkou žalovanej, ako aj s určením obvyklého nájmu za stavbu rodinného domu so zohľadnením, že tento je čiastočne postavený na pozemku, ktorý je výlučne vo vlastníctve žalovanej. V novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách konania, vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP), a to podľa výsledku vo veci, pričom prihliadne na to, že v časti došlo už k právoplatnému zamietnutiu žaloby.

31. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

a) ktorému súdu je určené,

b) kto ho robí,

c) ktorej veci sa týka,

d) čo sa ním sleduje a

e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.